

styrelse, torde alltså staten böra efter ofvannämnda grunder bidraga med åtminstone 5,000 kronor, derest anstalten fortfar att göra sig förtjent af vitsord om gagnande verksamhet.

Med stöd af det anförda får jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen beviljar och ställer till Kongl. Maj:ts förfogande ett förslagsanslag af 20,000 kronor att utdelas såsom uppmuntran och understöd åt undervisningsanstalter eller föreningar, som i de större städerna bereda och anordna regelbundna föreläsningskurser för arbetsklassen, på de grunder och med de vilkor, som i det föregående af motionen äro utvecklade.

Stockholm den 27 Januari 1883.

Ola Andersson.

N:o 44.

Af Herr J. P. Nilsson: Angående ändring af § 11 i Kongl. Förordningen angående kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862.

Under återopande af de motiv, jag i min vid föregående årets riksdag under N:o 55 väckta motion anförde, tager jag mig härmed friheten ånyo föreslå, det Riksdagen för sin del ville besluta:

att § 11 i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet måtte få den förändrade lydelse, att röstvärdet skall beräknas efter det en hvar åsatta fyrktal; dock må ej någon utöfva rösträtt för större antal röster, än som

motsvarar en tjugonedel af kommunens hela röstetal efter röstlängden, och ej i något fall för mer än 1,000 röster.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles; och torde Utskottet företaga de förändringar, det kan finna behovet påkalla.

Stockholm den 26 Januari 1883.

J. P. Nilsson,
Riksdagsman för Kalmar län.

N:o 45.

Af Herr A. Hedin: Om revision af strafflagen.

Vid 1882 års riksdag väckte jag förslag om revision af strafflagens bestämmelser om ansvar för tjufnad. Af Lag-Utskottet afstyrkt, blef den af Första Kammaren, såsom der i slika fall gerna plägar ske, utan öfverläggning förkastad, men deremot af Andra Kammaren bifallen. Visserligen utföll Andra Kammarens för motionen gynsamma votering med blott den minsta möjliga röstöfvervigt — hvilken emellertid antagligen hade blifvit större, om det af göromål öfverhopade Utskottet medhunnit att något tidigare inkomma med sitt utlåtande — men äfven detta voteringsresultat synes mig vittna om så pass mycken sympati för förslaget, att det ej torde anses otillbörligt, om jag redan nu förnyar detsamma.

Jag håller före, att den värdegräns af 15 kronor, som utmärker skillnaden mellan å ena sidan snatteri, hvilket kan med högst 100 kronors böter eller högst 6 månaders enkelt fängelse försonas, och å andra sidan stöld, hvilken drabbas af straffarbete och vanfrejd, måste erkännas för alldeles godtycklig. Det må vara, att till den större eller mindre skadan bör tagas hänsyn vid straffets bestämmande. Men är det riktigt, att tillgrepp öfver